

Už léta dostáváme tu samou otázku od nezasvěcených, od nových členů, a dokonce i od velmi pokročilých, kteří by již měli odpověď znát:

Proč se EWTO neúčastní soutěží?

Při soutěžích je nezbytné, aby se dodržovala určitá pravidla, která zaručují relativně bezpečný souboj. Pokud se tak neděje, jsou soutěže zakazovány.

Dokonce ani full contact souboje a Ultimate Fighting Championships (UFC), které přinesly do tohoto sportu jistou dávku reality a vedly tak ke zdravé deziluzi, si nemohou dovolit fungovat úplně bez pravidel.

Zakázané techniky jsou vždy nejúčinnější, proto jsou přece zakázány!

Přesně tyto útoky a reakce vůči nim se musí trénovat, pokud se člověk chce naučit sebeobraně v reálném světě. Proto šampion v MMA Forrest Griffin (Got Fight, New York, 2009, str. 52) radí uchýlit se v sebeobraně na ulici přesně k těmto zakázaným technikám a k řetězovým úderům:

„Opravdový souboj na ulici... se velmi liší od profesionálních soubojů v ringu nebo v kleci. Moje rada pro opravdové souboje je zastrčit hlavu a bít pěstmi co nejrychleji od své brady na bradu protivníka zatímco postupujeme blíže k němu. Ustupovat se rovná sebevraždě – vždy je třeba jít dopředu.

Když už jste u něj tak blízko, že nemáte místo na další rány, zaútočte loktem, dejte sérii hlaviček. Tato slepá šílená agrese je nejlepší možnost, jak se ubránit na ulici. Mluvím z vlastní zkušenosti...“

Sportovní pravidla nás „wétéčkáře“ odzbrojují

• Pokud by uživatel WT bojoval podle výše popsaných pravidel, byl by s výjimkou řetězových úderů na hlavu odzbrojen až k bezmoci. Naším hlavním cílem útoku (v soutěžních bojích zakázaných) jsou vždy krk a zátylek.

- Řetězové údery WT bych osobně použil pouze překvapivě proti nepřipravenému soupeři – s tím jsem dříve mival úspěch. Pokud se však jedná o zkušeného bojovníka, který tyto údery zná, bude se snažit nás podběhnout a zaútočit freestyleovým zápasnickým útokem na naše nohy, aby nás dostal na zem. K obraně proti tomuto potřebujeme nutně úder loktem do zátylku a na páteř, který je v soutěžních bojích zakázaný. Jinak skončíme se soupeřem na zemi.
- Na zemi patří bodavý útok prsty do očí a úder loktem (z dobrých důvodů zakázané v soutěžních zápasech) mezi nejúčinnější zbraně WT. Není divu, že útoky směrem dolů (síla váhy celého těla) a útoky na oči jsou zakázány, protože zcela znemožňují dešetrávající a napínavý souboj na zemi!

Následující útoky jsou zakázány např. v německé UFC:
(z knihy velmistra Kernspechta „Odpor je marný!“, v originále „Widerstand zwecklos!“)

Zakázané útoky	Realita
Údery hlavou	Údery hlavou jsou na ulici velmi rozšířenou technikou
Škrábání očí, údery do očí	Jedná se o velmi účinné prostředky, zejména u zápasů na zemi
Kousání	Kousání patří k našemu „opičímu dědictví“ a používají jej i boxeři v ringu
Tahání za vlasy	Nedělají to snad i děti na hřištích?
Prsty v tělních otvorech	Běžné chování v reálném souboji
Rány pod pás	Běžné chování v reálném souboji
Chytání a kroucení drobných kloubů	Kroucení prstů například za účelem vymanit se z úchopu je normální technika
Rány na zátylek a páteř	Kdo se otočí, musí s tím počítat
Rány špičkou loktu směrem dolů	Jedná se o běžnou praxi, když nám někdo chce např. podtrhnout zápasnickým stylem nohy
Rány na krk nebo mačkání průdušnice	Proti soupeřům s fyzickou převahou mají zastavující účinek pouze útoky na krk
Škrábání, štipání	Používají i ženy
Útok na klíční kost	Cílené zranění klíční kosti je v kung-fu běžnou praxí
Kop nebo použití kolene na hlavu ležícího protivníka	Jedná se o 5. fázi moderního rituálního boje na ulici
Kopy patou do oblasti ledvin	Nabízí se zejména na zemi
Hození soupeře na hlavu nebo šíji	Děje se skoro u každého hodu
Vyhození soupeře z ringu nebo oplocené plochy	V závažných případech soupeř spadne na topení či ze schodů
Plivání	Není neobvyklé v rituálním boji
Urážky a nadávky v ringu	Začátek rituálního boje
Útoky během přestávky	Na ulici se bojuje bez přestávky až do hořkého konce
Zaútočit na soupeře po odpískání rozhodčího	Venku neexistuje rozhodčí, který nás chrání
Útok po zaznění gongu	Venku žádný gong neuslyšíte, přinejlepším možná přijíždějící záchrana.
Vyvarování se kontaktu se soupeřem	V reálném světě jde o vhodnou taktiku
Zapojení dalších osob	S tím je potřeba venku počítat

Metody, jež mohou být využívány v soutěžních bojích, nesmějí být doopravdy nebezpečné

„Pokud může být metoda využívána plnou silou v soutěži, pak očividně nedisponuje zmrzačujícím a smrtícím potenciálem. Ať už je populární o tom mluvit, nebo ne, žák se musí všechny tyto věci naučit a vnitřně je přijmout.“ Brad Steiner

Dát někomu K.O. povolenými technikami je možné snad jen s nadlidskou silou

Není proto divu, že všichni soutěžící vypadají jako svalnatí supermani.

Používat skutečné bojové systémy v závodech je čiré šílenství!

„Pokud je systém vhodný k použití ve skutečném souboji, pak je veškerá soutěž a každý full contact trénink této metody – kromě tréninku s panáky nebo neživými protivníky – čiré šílenství.“ Brad Steiner

Rozdíly mezi soutěžním bojem a realitou

Aby sportovní klání získala na realističnosti, musela by se- ať už by byla jakkoliv krvavá- odehrávat bez rozhodčího na betonu, v hospodě mezi židlemi, stoly, sklem, popelníky s možností použití zbraní a hlavně bez klece, aby se okolostojící mohli zapojit jak už to tak v reálu bývá.

Začátek často bez varování

Rozdílem není pouze nekompromisnost a tvrdost, se kterou dochází ke skutečným soubojům (přepadení či útok ze zálohy), ale zejména absence jakéhokoli varování, že dojde k útoku.

Nezačíná se současně

Neexistuje rozhodčí, který stojí mezi protivníky a rozhoduje o začátku souboje.

Žádná vzdálenost

Mezi bojovníky není vzdálenost, kterou je třeba zdolat před zahajujícím útokem. Při soutěžním boji je možno si držet protivníka od těla. Při rituálním boji soupeř přemístěním a mluvením („Co tak čumíš?“) již tuto vzdálenost překoná.

Na K.O. stačí jedna rána

Kdo má schopnost z efektivní vzdálenosti – bez náprahu nebo přesunutí váhy – udeřit a trefit K.O. bod, srazí svého protivníka do bezvědomí, aniž by tento vůbec postřehl, že souboj začal. Pro příklad: vycvičeným bojovníkům stačí ke K.O. úderu z 30cm vzdálenosti zhruba desetina sekundy. Oběť však má, jako každý člověk, „vteřinu uleknutí“, která trvá více méně taktéž desetinu sekundy. To znamená, že reakce je možná až ve chvíli, když už je K.O. Ani intenzivní trénink boxu a realistický sparring neochrání před knokautem od pouličního rváče. (Proto nelze vždy při sebeobraně čekat až na „viditelné napřáhnutí paže“, jak je sebeobrana ospravedlněna v rámci zákona. Soudci to však často kvůli své nevědomosti očekávají.)

Souboj netrvá 10 kol

Skutečné souboje, které jsou ve většině jednostranné – tedy pouze jedna strana útočí – trvají dle mé zkušenosti většinou mezi 2–5 vteřinami. K tomu není zapotřebí kondice, takže třeba i soupeř s nadváhou může představovat podceňované nebezpečí.

Hlavní zbraní je strkání a zběsilý hák

Kdo ztratí rovnováhu je víceméně mrtvý, respektive závislý na milosti soupeře, který si to pak svou kanadou může namířit přímo k vaší hlavě.

Soupeř je zřídkakdy sám!

Kdo útočí, až když druhý útočí, kdo zápasí, až když druhý zápasí, sám sebe znehybní a stává se tak obětí kumpánů soupeře. Určitou šanci nám dávají pouze rychlé údery na oblast krku a hlavy za stálého přesouvání.

Boj na zemi je dobrý pro diváky a pro kondici

Komu se podaří soupeře podržet a zalehnout, bude brzy odtržen a vytrestán jeho kumpány. Jako kondiční trénink je zápas na zemi více než vhodný, ale při soubojích na ulici jde o to se na zem nedostat a pokud k tomu dojde, tak co nejrychleji vstát.

ÚDER HLAVOU

ÚDERY DO OČÍ

KOUSÁNÍ

Sparring není pro WT příliš vhodná tréninková metoda

Klasický sparring, kdy střídavě jeden útočí a druhý se brání, je dobrou přípravou pro kondičně náročně bojové sporty, ale pro WingTsun je zcela nevhodný.

WT využívá síly útočnicka, který jí má očividně dost. Proto nebojujeme „proti“ ale „s“ protivníkem. Půjčujeme si jeho sílu: principem je změnit jeho tah ve strčení a jeho strčení naopak v tah. Další možnosti využití síly tak protivník nemá. Abychom to mohli použít v praxi, je potřeba mít výcvik a dobré vnímání tlaků. Tento výcvik nám ovšem sparring neposkytne. Sparring je pouze jakýsi monolog, soupeři se střídají ve výpadech: nejdřív útočí jeden, pak je na řadě druhý. V reálném souboji na život a na smrt je průběh docela jiný. WT se orientuje na reálné souboje, a proto ve WT bojují oba současně, nikoli po jednom. Ve WT se z definice brání vždy ten slabší (typicky žena jakožto zosobnění fyzické slabosti). Po čtyřech vteřinách musí být hotovo, anebo je souboj prohraný. Proto neexistuje žádné sem a tam, žádný vysilující souboj.

Sílu musíme nahradit celistvostí těla, rychlost timingem. Naše K.O. musí následovat ihned po soupeřově náznačce pohybu nebo současně s jeho prvním pohybem, případně pokud si připraví útočnou zbraň (např. pěst). Jsme-li napadeni ze zálohy (třeba i více útočníky), musí osvobozující úder vyjít z našeho prvotního překvapení. Poté následuje okamžitý ústup. Naším cílem není zvítězit, ale přežít!

Bojujeme pouze pokud jsme k souboji donuceni

Pokud zrovna nejsme profesionálními bojovníky a pokud není vyhledávání střetnutí a zasahování náplní naší práce (speciální policejní jednotky, elitní vojenské jednotky apod.), pak se nechceme se soupeřem měřit. Nechceme bojovat, ani pro jakousi pochybnou čest, ego, peníze nebo slávu. Souboj, nebo lépe řečeno obrana, je nám vnucena protivníkem. Nikdy na ulici nikoho nevyzýváme. Nereagujeme na výzvy. Proto je naše svědomí čisté, pokud v rámci sebeobrany použijeme všechny (!) nám známe prostředky, které máme v danou chvíli k dispozici. To, že máme jako lidé úctu k životu a v rámci možnosti soupeře šetříme, je věc jiná. V první řadě jde o náš život, naše zdraví, spíše než o zdraví druhého, protože on nám koneckonců souboj vnutil.

TAHÁNÍ ZA VLASY

PRSTY V TĚLNÍCH OTVORECH

RÁNY POD PÁS

Soutěžní souboje nejsou důkazem, že systém sebeobranu funguje

Lidé, kteří se nedostatečně zabývali vědeckou teorií boje, se mylně domnívají, že v rámci soutěže podrobují účinnost svých bojových schopností zkoušce. Ve skutečnosti však testují a rozvíjejí pouze svého bojového ducha a svou fyzickou kondici.

V soutěži nastupuje člověk proti člověku a ne strategie proti strategii. Systém sebeobranu je však strategie – něco jako software. Je zapotřebí vyjmout faktor individuality člověka, což je těžké, protože tuto strategii uskutečňuje právě člověk a jeho tělo a mysl.

Chceme-li porovnat bojové systémy, musíme proti sobě postavit jejich strategie

Pokud chceme srovnávat bojové systémy, styly a metody, musíme jejich strategie, principy, struktury a techniky dostat do počítačového programu a – podobně jako v počítačových šachových turnajích – je nechat proti sobě bojovat. Na podobných programech s námi a nezávisle na nás právě pracuje několik vědců. Jedná se o nelehký úkol, jelikož na rozdíl od turnajů Roberta Axelroda, v nichž zůstává strategie „tit for tat“, podobná WT, neporažena, neexistují ve skutečném boji pouze dvě možná rozhodnutí a „tahy“ nenásledují po sobě, nýbrž probíhají současně.

Jak poznáme strategii bojového systému?

Problém nastává, už když principy svého stylu dokáže pojmenovat a přesně formulovat pouze velmi malé množství mistrů. Já osobně jsem se s tímto osobně setkal vyjímaje u zástupců tzv. interních stylů (k tomu počítám naše WT) pouze u malého množství bojových umění se zbraní – našeho EWTO-Escrima a také u Muay Thai, což některé možná překvapí.

U některých může mít pozorovatel dokonce pocit, že styl je sestaven pouze z více či méně do sebe pasujících technik. Ve WT to je jednoduché. Naše strategie je přesně stanovena zažitými bojovými principy – přijmi, co přijde; doprovod domů, co odejde; pokud je cesta volná, udeř – a z toho plynoucími zásadami, které nakonec ve spojení se strukturou WT ústí v konkrétní pohyby. Naše strategie určuje dokonce naše chování v boji, což je neocenitelná výhoda: jsme tak osvobozeni od rozhodnutí, která v boji stojí drahocenný čas.

CHYTÁNÍ A KROUCENÍ DROBNÝCH KLOUBŮ

RÁNY NA ZÁTYLEK A PÁTEŘ

RÁNY ŠPIČKOU LOKTU SMĚREM DOLŮ

ÚTOK NA KLÍČNÍ KOST

Další důležitý důvod proč se neúčastnit soutěží: *wu-wei*

Soutěže nedokazují, že styl, kterému je člověk nakloněn, je nadřazen stylu soupeře. Touhu diváků po senzaci kromě toho nechceme uspokojovat z etických důvodů a kvůli úctě k životu obecně.

Mimoto povaha soutěže kvůli časovému stresu a očekáváním diváků nedovoluje aplikovat **wu-wei** – tedy přirozené, nevědomé jednání.

Bez **wu-wei** však neexistuje snadné vítězství – nutnost vykonávat určitou techniku vede ke slepému akcionismu a permanentnímu napětí. Díky takovému viditelnému napětí nezvládl například **Vitalij Kličko**, který je známý svými drtivými údery, zvítězit pomocí K.O. proti **Shannonu Briggsovi** ve světovém poháru WBC 16. 10. 2010 v Hamburku. Během 12 kol se mistroví světa se železnou pěstí nepodařilo protivníka knokautovat, i když ho jinak seřezal tak, že skončil se zlomeninami na jednotce intenzivní péče.

Zdroj:

Magazin WING TSUN WELT, číslo 34, str. 68–73,
„WARUM NIMMT DIE EWTO NICHT AN
WETTKÄMPFEN TEIL?“

Překlad:

Irena Zoubková

Grafická úprava PDF:

Jiří Fictum

KOP NA HLAVU LEŽÍCÍHO PROTVÍNIKA

KOPY PATOU DO OBLASTI LEDVIN

ZAPOJENÍ DALŠÍCH OSOB

